

„efter Loven“, men Sagen er den, at de Herrers Mening kun er en Mening, og den bliver ikke Andet. Vi have imidlertid Noget, der staar over Meninger, og det er Valglovens klare Ord, og hvad de Herrer end mene dergim, maa de dog bøje sig for den, saameget mere som det maa være i de Herrers Erindring, under hvilke Betingelser Valglovens § 42 blev til. Dengang Valgloven blev forelagt, var der stillet et Forslag om en Tidsfrist af $\frac{1}{2}$ Time, og det blev senere, saavidt jeg erindrer, forandret til et Kvarter. Men der blev da stillet et Forslag, og dersom jeg ikke husker meget feil, var dette Thing's nuværende høitærede Formand med dertil, der gik ud paa, at der ikke skulde gives en saadan Frist, og det blev bestemt udtalt der, at, naar den foreskrevne Underretning var modtagen, burde der uden nogen Frist strides til Stemmeafgivningens Afslutning, forsaavidt ikke Nogen umiddelbart efter paa givne Opfordring meldte sig, for at afgive sin Stemme. Naar vi huske paa, at i Lovudkastet var der sat en Tidsfrist, som der blev stillet Forslag om at udstemme, og at det blev sagt, at Meningen med at udstemme den var, at de, der vilde stemme, pløbliffelig skulde melde sig, og at ellers Stemme-givningen skulde afsluttes, veed jeg ikke, hvor det ærede Medlem kan komme og fortælle os, at det ikke har Noget at betyde, om man giver en saadan Frist. Det er saa langt fra at have Ret, at det tværtimod er et utvetydigt Brud paa Valgloven, der her er sket, og det skulle vi ikke være med til at vække Haanden til. Jeg veed, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestab) med stor Styrke har gjort gjældende her, — det var i 1873, da Valget i Aalborg var til Forhandling, — at det vilde være en himmelraabende Uretfærdighed, paa Grund af den Frist, der da var givet, — det var dengang et Kvarter, men enten det er et Kvarter eller 10 Minuter har ikke Noget at sige — at forkaſte Valget, og at det vilde vække den største Forbauselse ude i Landet, dersom vi gik hen og forkaſtede Valget. (Nimestab: Ja, det vakte ogsaa Forbauselse!). Ja, men man skulde da saa have troet, at de havde lært ude i Landet, at det ikke gik an den ene Gang efter den anden at overtrede Valgloven. Det undrer mig forøvrigt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, der er sat til at vaage over Lovens Overholdelse, kan sige, at det ikke betyder Noget, og det undrer mig, at den ærede Borgmester, der siger, at han er gaaet med Valgloven i sin Haand for bestandig at have den for Die og for bestandig at kunne følge den, kan sige, at disse 10 Minuters Frist er i Overensstemmelse med Valgloven. Han siger det selv i sin Erklæring, der er aftrykt i Betænkningen. Jeg mener, at det er et absolut Brud paa Valgloven, og at det nu kunde være paa Tæde at faae en Ende derpaa; thi det er sikkert nok, at man

har den Mening paa mange Steder, at man kan give en Frist, men det er ligesaa sikkert, at denne Frist bliver brugt paa en Maade, der alt Andet end fremmer Bemyttelsen af den frie Valgret, at den mange Steder bliver brugt til at slæbe Jolk hen til Valgstedet, for at de skulle afgive deres Stemme. Det forekommer mig, at Thinget skulder sig selv at gjøre en Ende derpaa. Finder man, som det ærede Medlem, at det er saa absolut nødvendigt at have disse 10 Minuter eller et Kvarter, nu vel, saa stil Forslag til Forandring af Valgloven; lad os saa faae den Bestemmelse ind. — Men det forekommer mig, at jeg maa have det ærede Medlem med mig, naar jeg siger, at have vi en Lovbestemmelse, den være heldig eller uheldig, skal den overholdes, og saa taale vi ikke, at den bliver krankeet saa aabenbart, som den er bleven. Nu vil det ærede Medlem maaske komme og sige til mig: Men det er ikke bevist, at de 10 Minuters Frist har bevirket et andet Resultat, end der ellers vilde være kommet, hvis denne Frist ikke var bleven givet. Men jeg svarer det ærede Medlem, at det ikke er lykkedes ham at bevise, at de ikke have haant nogen Indflydelse paa Udfaldet. Thi hvorledes ere Forhørerne blevene afholdte i Aarhus? Har man f. Ex. indkaldt samtlige dem, hvis Navne ere opførte sidst paa Stemmelisterne? Nei, man har spurgt Listerførerne ad, og i det Tilfælde, hvor Listerførerne have sagt, at Ingen har stemt, har man ikke gjort videre. Listerførerne ere ikke altid uvil-lige Vidner, skjøndt man maaske vil sige, at de maa være det, efterjom enhver Liste for Byen har været ført af en Valger fra Landet og omvendt. Men jeg forstaa aldeles ikke, at det er tilstrækkeligt at afhøre Listerførerne. Overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Søgsbro) vil jeg sige, at her er ikke Tale om en Formseil, men om et absolut Brud paa Valgloven, og det er for mig Grundten til, at jeg paa ingen Maade kan stemme for Godkjendelsen af et saadant Valg, saameget mere naar vi se paa de Forhør, der ere holdte; thi det er ganske mærkværdigt at se, at Forhørsdommeren i Aarhus fortæller os, at der maaske kunde have været mere at faae oplyst, og at Forhørerne maaske kunde have været fuldstændigere, men at han ikke havde haft Tid dertil. Nu veed jeg ikke, om Udvalget har sat nogen Tidsfrist, inden hvilken det ønskede Dplysningerne. Men jeg har forstaaet det saaledes, at, naar en Sag bliver sendt en Dommer til Undersøgelse, er det hans Opgave at undersøge Sagen saa nøie som muligt for at faae Alt oplyst, hvad der kan tjene dertil, men at det ikke kommer an paa at blive færdig en Dag før eller senere. Det forekommer mig derfor, at det er en underlig Undskyldning, Forhørsdommeren kommer med, at det hastede med at faae Sagen ind inden den 1ste Oktober, saameget mere som, selv om han fandt det rart at